

1 / 2001
Helmikuu

MIESSAKIT RY

Jäsentiedote

URHO

UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

WWW.MIESSAKIT.FI

Jäsentiedote 1/2001

Tässä numerossa:

sivu

Katse oikeaan päin! Pääkirjoitus	3
Viina, naiset ja riittämättömyyden tunne	4
Paluupostia	6
Ilmoituksia	7
Puoliääneen: Kuralätäkön kertomaa	8
Työuupuneiden ryhmä	10
Miessakit ry:n Toimintasuunnitelma 2001	12

URHO - uusia väyliä miehille

Päätoimittaja, ulkoasu ja taitto
Tomi Timperi

Vakituinen toimittaja
Samuli Koiso-Kanttila

Toimituksen yhteystiedot
URHO / Miessakit ry
Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki
Puh. 09-612 6620
Faksi 09-6126 6210
Sähköposti miessakit@miessakit.fi

Katse oikeaan päin!

Jo on kiirusta pidellyt täällä pääkallopai-
kalla näin kuudennen toimintavuoden al-
kajaisiksi! Nyt kun tavoitteet tälle vuodelle
on asetettu ja budjetti rustattu kuntoon,
on aika ryhtyä toimiin.

Tärkeimmäksi tehtäväksi olen asettanut
miesryhmätoiminnan organisoimisen vas-
taamaan kasvavaan kysyntään. Tätä tar-
koitusta varten olen kutsunut laajan jou-
kon ryhmiämme vetäneitä miehiä helmi-
kuiseen tapaamiseen, jonka tarkoitukses-
na on laajentaa vapaaehtoisten aluevas-
taavien verkostoa maassamme sekä tiiv-
vistää eri alueiden miesryhmien yhtey-
denpitoa. Lisäksi pohdimme keinoja
miesten mielenkiinnon herättämiseksi toi-
mintaamme kohtaan sekä yleisemmin yh-
distyksemme tehtävän olemusta.

Tapaamista suunnitellessani sain kutsun
Someron miesryhmäläisiltä tulla kerto-
maan Miessakkien nykytilasta ja tulevai-
suudesta heidän yhteiseen viikonlopputa-
paamiseen joulukuussa. Viihdyin heidän
muassaan erinomaisesti ja sainkin kotiin
viemisiksi heidän yhteistuumin kokoa-
mansa listan asioista, joita he pitävät tär-
keänä miesryhmätoiminnassa. Tässä
niistä muutama:

Miesryhmässä

- tulee kiireettömästi kuulluksi,
- voi kuunnella,
- uskaltaa kertoa luottamuksellisesti
omista asioista,
- toimitaan yhteisvastuullisesti,
- voi luoda hyviä ihmissuhteita,
- saa vastakaikua omille ajatuksilleen,
- voi kehittää omaa elämänhallintaa, ja
- saa juuri sen verran irti asioista kuin on
itse valmis panemaan likoon.

Minusta on hyvä kertoa toiminnastamme
kiinnostuneille ihmisille mukana olleiden
omin sanoin mitä he toiminnasta ajattele-
vat ja saavat. Näin uskon ymmärryksen

toimintamme sisällöstä kasvavan. Kiitok-
set vielä kerran Someron miehille miellyt-
tävästä tapaamisesta.

* * *

Raha-automaattiyhdistystä on jälleen ker-
ran kiittäminen avustusehdotuksesta tule-
valle toimintavuodelle. Ehdotuksen myötä
voimme palkata kipeästi kaipaamamme
kolmannen kriisityöntekijän Lyömätön
Linja –toimintaamme auttamaan miehiä
hädässä.

Tomi Timperi
toiminnanjohtaja

Miessakit ry Hallitus vuonna 2001

Miessakit ry:n valtuusto valitsi
16.12.2000 yhdistyksen hallituksen
puheenjohtajaksi tutkimusprofes-
sori Matti Rimpelän. Puheenjohta-
jan toimikausi on vuoden mittai-
nen. Muiksi hallituksen jäseniksi
valittiin toimitusjohtaja Juha Koiso-
Kanttila, valokuvaaja Reijo Ranta,
professori Esko Koskenvesa, kou-
lutuspäällikkö Erkki Tapola, diplo-
mi-insinööri Pekka Virtanen, filoso-
fian tohtori Pekka Sauri ja merko-
nomi, valt.yo. Samuli Koiso-
Kanttila.

Viina, naiset ja riittämättömyyden tunne

Matti Kassila luennoi Miesfoorumissa aiheesta *Elokuvieni mieskuvat*. Seuraavassa tiivistelmä esityksestä.

Näkemyistä laajalti

Matti Kassila (77) on pitkänlinjan kulttuurivaikuttaja. Lisäksi hänen lähes kahdeksankymmenen vuoden elämäkokemuksensa antaa hänelle erityisen perspektiivin miehenä olemiseen. Niin omaansa, kuin muidenkin. Hänen voi sanoa olevan suomalaisen elokuvan todellinen Grand old man. Hän siirtyi teatterista elokuvan tekoon vuonna 1949 ja on ehtinyt tehdä yhteensä 33 pitkää elokuvaa, joista 22, peräti kaksi kolmasosaa koko tuotannosta, syntyi vuosina 1949 – 1962. Joukossa on useita klassikoita, jotka tämänkin päivän katsojat tuntevat, kuten esim. *Radio tekee murren* (1951), *Varsovan laulu* (1953), *Elokuu* (1956) ja iso liuta *Komisario Palmuja*. Kassilan viimeaikaisiin saavutuksiin lukeutuu myös romaani *Isä, poika ja Kekkonen*.

Sota-ajan miehet

Kassilan elokuvien mieskuvaan vaikuttivat toisaalta yhteiskunnallinen näkemys,

toisaalta hänen oma elämäntilanteensa. Esimerkiksi elokuvassa *Radio tekee murren* poliisia pakoileva sankari oli pikemminkin sankarin vastakohta, antisankari, mutta nokkela ja humoristinen. ”Perinteinen sankaruuden myytti kun ei enää pysynyt pystyssä sota-aikana, kun kaverit kuolivat vierestä”, sanoo Kassila.

Miestä mittaavat teot muuttuvat koko ajan. Sodankäyneet miehet, kuinka pennittömiä tai tulevaisuudettomia tahansa, olivat toisten miesten silmissä ”tosi miehiä”, joiden kanssa ei käynyt kisaaminen kotirintaman ansioilla. ”Pyrin koko sodan ajan rintamalle, koska se oli miehen mita, mutta en päässyt”, Kassila sanoo.

Sota-ajan mentyä tärkeämmiksi mieheyden mittariksi nousivat muut, vielä nykyäänkin olemassa olevat, kompetenssin, vallan ja rahan symbolit. Mieheyden paineet, itsenäisestä ja vahvasta selviäjistä, tuntuivat selvänä myös Matti Kassilan elämässä. ”En kuitenkaan tuntenut mieheyden painetta täydessä painossaan, koska olin tällainen vapaa taiteilija”, hän sanoo. Kassilaa kuitenkin vaivasi oman yksinäisyytensä lisäksi valtava ammatillisen pätemisen tarve ja toisaalta kalvava itseluottamuksen puute. ”Inhosin omia filmejäni, enkä pystynyt katsomaan niitä, kuin vasta vuosien kuluttua”, Kassila sanoo.

Henkilöt Kassilan kuvia

Yksinkertaistaen voi todeta, että Kassilan elokuvien miehet ovat hänen itsensä näköisiä ja heidän toimintansa heijastelee hänen omaa toimintaansa. ”Usein juuri pääroolien näyttelijät olivat minulle lähimpiä ja sitä kautta samaistuin elokuvien tarinoihin”, sanoo Kassila. Hän luetteleeekin ”omiksi kuvikseen” useita elokuviensa

henkilöitä. Vankka, maalaistaustainen ja joviaali henkilö, kuten komisario Palmu ja toisaalta Palmun avustaja nuori poliisi, avuton, naiivi ja yritteliäs luonne, hyvätapainen hölmö poika, kuvaavat hänen sanojensa mukaan eri puolia hänestä it-

sestään. ”Palmussa oli myös paljon minun isääni”, Kassila toteaa. Humoristista puolta itsessään hän taas sanoo edustaneen esim. Leo Jokelan esittämän ”Kokin”. ”Se on sellainen alaviitehuumorin ammattilainen, pieni minä, joka yrittää vain pärjällä”, nauraa Kassila.

Elämä kuultaa elokuvissa

Kassilan elokuvat kuvaavat toisellakin tapaa kuin henkilöpiirteiden kautta häntä itseään. Aiheen valintaan ja käsittelyyn vaikutti paljon ohjaajan oma elämäntilanne ja sen ongelmat. ”Jälkikäteen ajatellen, olin Helsinkiin tullessani liian kypsytymätön, menin liian aikaisin naimisiin ja laukaisin jännitykset viinalla”, tokaisee Kassila. Ohjaaja puhuu avoimesti yksityiselämänsä ongelmista, alkoholista, yksinäisyydestä, riittämättömyyden tunteesta ja naisista, jotka ovat jo takana päin. Hän sanoo turvautuneensa viinaan vaikka koti oli raitis ja hän itse tiesi tekevänsä moraalisesti väärin. ”Siihen jäi pikkuhiljaa koukkuun. Kun kolmentoista vuoden putki

oli loppumaan päin, siinä oli tiukasti kiinni”, hän kuvaa alkoholiongelmansa syitä.

Muun muassa Varsovan laulu -elokuvan teemana on viina ja nainen. Kassila sanoo tarttuneensa aiheeseen koska tunsii

tarvetta kuvata teemaa voidakseen purkaa omia ahdistuksiaan. Samaan tapaan elokuva Tulipunainen kukka, jossa Tauno Palo esitti yhä huolestuneemmaksi käyvää henkilöä, oli enemmän tai vähemmän allegoria alkoholismille,

josta hän kärsi ja kamppaili eroon. Kun summaa yhteen Kassilan elokuvien aiheita ja niissä käsitellyjä ongelmia, huomaa sieltä erottuvan perinteiseltä kuulostavan kolmion; heikko itsetunto, viina ja ongelmallinen suhde vaimoon ja perheeseen. Tämän kaiken Kassila sanoo näkyvän selvästi elokuvissaan. Taitaa olla niin kuin muusikko Leskinen kerran sanoi; ei voi tehdä lauluja enemmästä kuin ehtii elämään.

Kassila kuitenkin raitistui ja nykyään hänellä on 32 raitis vuosi menossa. Lisäksi hän löysi toisen avioliittonsa kautta uudenlaisen suhteen perheeseensä. Toisen avioliiton autistisen lapsen hän sanoo kasvattaneen itseään erityisesti. ”Olin aluksi aivan paniikissa, koska en osannut oikein olla edes ”normaalien” lasten kanssa. Olen kuitenkin saanut selkävoiton itsestäni kun olen vanhoilla päivilläni oppinut olemaan luontevasti lasten ja vaimon kanssa”, toteaa Kassila jämäkästi.

Samuli Koiso-Kanttila

Paluupostia

Hei siellä!

Olette Miessakeissa ryhtyneet aika isoon projektiin. Kyseessä on nimittäin koko kulttuurin muutos, ei pelkän "mieskulttuurin" luominen. Miehen rooli ja asema kun ovat kiinteästi kytkeytyneet naisen rooliin. Naiset vapautuvat, mutta miehet eivät tiedä, miten siihen pitäisi oikein reagoida. Osa suojautuu perinteisen machoroolin taakse, osa yrittää etsiä uudenlaista miesidentiteettiä, mutta mistä saisi mallia?

Minulla on iso perhe: vaimo, 5 tytärtä ja yksi poika. Olen yrittänyt kasvattaa kaikki lapseni, myös ainoan poikani, omien periaatteitteni mukaisesti täysiksi, tunteviksi ihmisiksi. Se ei tosin ole nykymaailmassa helppoa. Olen huomannut, että kasvatuksessa yksi vaikeimmista asioista on mielihapan ja pettymyksen tunteiden käsittely. Siihen olen itsekin aikoinani saanut vain surkean huonon valmennuksen. Kärjistäen voisi sanoa, että kun tyttö/nainen putoaa elämän pienemmissä tai suuremmissa pettymys- ja kriisitilanteissaan sosiaaliseen turvaverkkoonsa, poika/mies putoaa suoraan kylmälle betonilattialle. Pojankin on uskallettava olla heikko. On vahvuutta osata tunnustaa itselleen, että on joissakin tilanteissa heikko, avuton, neuvoton, yksin ja surullinen. Perinteisesti tällaisissa tilanteissa poikaa on lohduttanut äiti, naispuolinen lastentarhanopettaja tai naisopettaja. Valitettavasti tämä on pojan kehityksen kannalta regressiivistä. Naisen lohdutus ei tuo tunnetta siitä, että heikkous on pojallekin luvalista, vaan kokemuksen palaamisesta takaisin feminiinisen hoivauksen piiriin.

- Kaikki kunnia äideille ja muille poikien varhaiskasvatukseen osallistuville naisille, jotka varmasti yrittävät parhaansa! Mutta olisi hyvä, että esim. lastentarhan-

opettajissa olisi enemmän miehiä (nykypalkkaus ei kyllä siihen valitettavasti kannusta!).

Mitä seurauksia ihmisen mielenterveydelle on siitä, että koko ikänsä tunkee kaiken pahan olonsa sisälleen? Ei ainakaan positiivisia vaikutuksia, vaan ennemminkin alkoholismia, fyysistä ja henkistä sairastuvuutta, itsemurhia, syrjäytymistä...

Menestystä toiminnallenne toivoo:

Petteri Carlson, lääkäri, Helsinki

Email: petteri.carlson@dlc.fi

LYÖMÄTÖN LINJA

Lyömätön Linja auttaa väkivaltaisesta käyttäytymisestä lähisuhteissaan eroon haluvia miehiä. Tarjoamamme palvelut ovat ilmaisia ja luotamuksellisia.

Helsinki

Annankatu 16 B 28

00120 Helsinki

Puh. 09-6126 6212

Faksi 09-6126 6210

Sähköposti lyomaton.linja@miessakit.fi

Tampere

Hatanpään valtatie 34E, 4 krs.

33100 Tampere

Puh. 03-3141 8514

Faksi 03-3141 8515

Sähköposti jukka.saarni@settlementti-naapuri.fi

Joensuu

Lähteläntie 2 A

80100 Joensuu

Puh. 050 524 7518

Sähköposti lyomaton.linja@miessakit.fi

MYYDÄÄN

Opel Kadett vm.-84
katsastettu 9/00
vetokoukku
kahdet hyvät renkaat
puh. 040 527 4517 / Esko

VUOKRATA HALUTAAN

Helsinkiin juuri muuttanut
miessakkilainen haluaa
vuokrata kaksion tai kolmion
avopuolionsa ja tämän
koiran kanssa.
Etusijalla Lauttasaari, mutta
muutkin alueet käyvät.
Puh. 040 527 4517

TÄMÄ KOSKEE SINUA,

jos olet 30-35 -vuotias isä ja olet käyttänyt isyyslomaasi lapsen syntymän yhteydessä vähintään kuusi arkipäivää (KELA:n määritelmä) ja asut pääkaupunkiseudulla.

Teen ProGradu työtäni Helsingin yliopistossa, sosiologian laitoksella miehistä ja isyydestä ja tarvitsen aineistoa kvalitatiiviseen haastattelututkimukseeni. Toivon sinun ilmoittavan itsestäsi minulle sähköpostitse mahdollisimman pian. Yksilöhaastattelut suoritetaan helmi-maaliskuussa 2001, joten vastauksilla on jonkin verran kiire. Ilmoitan ja sovin haastatteluajankohdasta sähköpostitse (puhelimitse) vastanneiden kanssa. Haastattelun kesto on noin 30-45 minuuttia. Haastattelut esiintyvät anonyymisti puretuissa haastatteluissa ja tutkimustuloksissa. En voi luvata haastattelevani kaikkia ilmoittautuneita, koska en voi tietää paljonko vastauksia tulen saamaan, mutta vastaan kaikille ilmoittautuneille ja kerron tilanteesta.

Graduni (ja valmistumiseni) kannalta on tärkeää, että juuri Sinä, kriteerit täyttävä mies, vastaat. Haastattelun yksityiskohdista ja aikataulusta pääsemme varmasti sopimukseen.

Kiitos etukäteen kaikille vastaajille!

Samuli Koiso-Kanttila

Vastaa osoitteeseen skoisoka@yahoo.se
(tai Miessakit ry puh. 09-612 6620)

Kuralätäkön kertomaa

Uusi vuosi ja vanhat kujeet. Ne lukijat jotka vielä muistavat, että tällä palstalla, tässä lehdykässä oli tarkoitus selvittää ProGradu-työni edistymistä, saavat seuraavassa lyhyen selvityksen asioiden nykytilasta, ja siitä prosessista, joka on siihen johtanut.

Ohjaava professorini on tiukan työtahdin kannattaja. Graduprosessi tulee voida käydä läpi 5-6 kuukaudessa. Toistaiseksi olen siis kuluttanut annetusta ajasta noin puolet. Olen käynyt läpi gradun aiheen valintaprosessin ja tutustunut aiheeseen laajasti. Kutistanut ja kuristanut mielenkiintoni kohdetta, miestä, yhä pienemmäksi viipaleeksi, ja päätynyt tutkimaan miehiä isinä. Olen juuri nyt haastattelujen teko vaiheessa. Joten suonette anteeksi, jos juttuni alkavat kulkea sitä rataa. Seuraavassa pari viimeaikaista ajatustani.

Eläimellistä

Luontodokumentit ovat nykyään hämmästyttäviä. On käsittämätöntä minne kaikkialle kameran voi saada eläinten siitä häiriintymättä. Miten pieniä yksityiskohtia voidaan vangita, hyönteisistä tai vaikka Siperian tiikereistä. Luontokuvaaja tuo tavallisen sampon ja sannan mieleen löytöretkeilijöihin verrattavissa olevan seikkailijan. Ammattina se kurottaa sinne minne kukaan aiemmin ei ole mennyt. Ja huimia saavutuksia voidaan ihailta kuvaruuduilta vähän väliä. Olkoonkin, että osa hämmästyttävistä yksityiskohdista perustuu ”luonnollisiin” lavasteisiin ja pieniin ja suuriin tekniikan ihmeisiin.

Minusta kuitenkin näyttää - karkeasti yleistäen -, että dokumentteja on pääasiallisesti kahta päätyyppiä. Niitä, jotka

Samuli Koiso-Kanttila

kertovat suurpedoista – nykyisistä tai menneistä – tai muista ”ikihitti” aiheista. Toisaalta, yhä useammin luontodokumentit ovat sellaisia, jotka suuntaavat kameran vähäpätöisempiin, jopa tuiki tuttuihin, mutta ei yhtään vähemmän mielenkiintoisiin otuksiin. Vaikkapa pihapiirien tai kuralätäköjen asujaimistoon.

Myös yhteiskuntatieteiden kohdetta, ihmistä, on kuvattu, sanallisesti ja kameralla, monella tapaa. Niin kuin sadunkertoja, jotka kertoo tarinan rannalle huuhtoutuneesta oudosta puunpalasta, vanha kunnan ”nojatuoliantropologia” spekuloi kaukaisten maiden ihmeillä varsin ohuen todistusaineiston varassa. Sosiologiakin on pohtinut ja pohtii paljon yhteiskunnallisia, suuria, makroaiheita. Nykyään, yhteiskuntatieteiden ”kameran”, menetelmien, kehittyessä katse suuntautuu yhä useammin yhä lähemmäs ja pienempiin yksityiskohtiin. Lähilammikosta löytyi kohde, sukupuoli, joka jakoi koko inhimillisen yhteisön kahtia, tai vieläkin useampaan osaan.

Vikkeläliikkeinen ja kameleonttimainen otus kun on, yhtäaikaan sekä suuri että pieni, on sukupuolesta riittänyt työsarkaa monelle sosiologille ja antropologille. Tutkijoiden riemuksi sen levinneisyys on valtava ja se tuntuu kykenevän elämään lähes missä olosuhteissa tahansa.

Puhuvat päät

Etsiessäni haastatteluni tueksi kuvaaineistoa miehistä heräsin toden teolla huomaamaan ”puhuvat päät”. Mies kalastaa, bodaa, harrastaa tennistä, käy kauppa osakkeilla ja antaa lausuntoja talouden ja yhteiskunnan tilasta. Mutta mistä löytyy kuva miehestä ilman vallan ja kompetenssin tunnuksia, lihaksikasta ja voimakasta kroppaa, auton teknistä ylivoimaisuutta, kilpailun hikeä tai rahan ja vallan tunnusta, tummaa pukua. Löytyyhän niitä. Leppoisia eläkeläisiä villatakissa, entisiä toimitusjohtajia tilavissa ja kalliisti sisustetuissa taloissaan. Vaan entäpä sellaisia ”tavallisia”, niin kuin minä ja sinä? Tekemässä niitä askareita, joissa ei suoriteta ja saavuteta, vaan joita toistetaan päivästä toiseen loputtomasti? Eipä näkynyt miehiä tiskaamassa, viemässä lapsia hoitoon, käymässä kaupassa tai imurin jatkona. Turha sanoa, naisia kyllä löytyi. ”Arkimies” on siis lipsahtanut niin todellisen kameran kuin yhteiskuntatieteen ”kameran” etsimestä.

Paitsi itsestään selvän todellisuuden silottelun tarpeen lisäksi, lehtien kuvilla näytti olevan jokin toinenkin selitys. Nimittäin kyllä arkimiehiäkin sitten lopulta löytyi. Omituista kyllä, kaikista jutuista löytyi ”syy” esittää heidät ilman kompetenssin symboleja. He olivat ulkomailta muuttaneita, ”liian nuorena” (16v) isäksi tulleita, syrjäytyneitä, entisiä alkoholisteja, taiteilijoita, yhteiskunnallisia radikaaleja tai va-

kavasti sairaiden omaisia, tai itse sairaita. Kiva. Pääseehän sitä tavallinenkin mies lehteen, kunhan muistaa selvittää hengissä koettelemuksestaan tai ainakin kuolla saappaat jalassa. Winner takes it all.

Vieraisilla

Olen tässä miehisyttäni pohdiskellessa huomannut, että kaverien tapaaminen on kompleksinen juttu. Ikuisuusaihe on mies, joka painuu kaverien kanssa keilaamaan, korjaamaan autoa tai kaljalle. Kuka tietää, kuinka monta TV-komediaa on perustettu tälle stereotypialle. Kun toveruutta nautiskellut mies sitten saapuu kotiin, törmää hän usein syytöksiin ja velvollisuuteen korvata nautittu vapaus perheelle. (Enkä nyt puhu mistään toistuvasta perheen ruokarahojen ryyppäämisestä.) Naisten ystävät ja toverit taas löytyvät usein läheltä, lasten arkipäivän ympäriltä, pihapiiristä ja naapurustosta. Naisten tapaamisissa, kahvilla tai tuotesittelykutsuilla lapset ovat usein mukana. Hulina nurkissa ei tunnu häiritsevän juttutuokiota ja maailman parantamista.

Vaan miksi ei mies voisi ottaa lapsikatrasta, pakata autoa ja hurauttaa kaverien kanssa kahville jonkun kotiin. Siinä sitten istuttaisiin, kuusi miestä, tusina lapsia, ryyppättäisiin kahvia kukallisista posliinimukeista ja mutusteltaisiin Jaffa keksejä. Välillä vaihdettaisiin vaippa ja pyyhittäisiin neniä, kaikkien lapsilta, sukulaisuussuhteeseen katsomatta. Laitettaisiin lounas, pienimmät päiväunille ja sitten ah-tauduttaisiin kaikki nahkasohvalle katsomaan mäkihypyn osakilpailua. Miksei? Siksei.

Vaikka nyky isät ovat käteviä lasten ja kodin hoitajia, joilta varmasti sujuu kaikki edellä mainitut toiminnot, jos ei rutiinilla,

niin ainakin innovatiivisella ongelmaratkaisumentaliteetilla, lienee em. ”utopia” melko harvinainen. (Puhun tietenkin vain omasta elämänpiiristäni, joten jos tämä on standardi jossain muualla, pyydän lukijoita ottamaan yhteyttä toimitukseen ja avartamaan näkemystäni. Toivon, että niin käy.) Onko mies kotona erilaisten fysiikan lakien alainen kuin ”tuolla ulkona”? Siltä tuntuu. Miehen kaverit, huolimatta siitä ovatko he harraste- tai työkavereita tai peräti parhaita kavereita ala-asteelta ovat ”ulkona”. Heitä päästetään kodin piiriin syntymäpäivinä ja perhepäivällisillä.

On tietenkin tilanteita, joissa miehet ja pojat (”sen tietyn iän” ohitettuaan) luontevasti puuhastelevat ja turisevat keskenään. Miehet kalastavat, pelaavat ja metsästävät sujuvasti maskuliiniryhminä. Kuinka monella miehellä juuri tällaiset isän ja enon kanssa tehdyt retket ovat niitä kaikkein rakkaimpia muistoja isästä ja lapsuudesta? Jos miehet aikovat saada osuutensa lapsiensa arkipäivästä, tukevan paikan avioliitossa tasavertaisena huoltajana ja vähentää omia, kodin ulkopuolisen suorittamisen paineita pitäisi kenties kuunnella tarkemmin kukkakuppien ja Jaffa-keksien ääniä? Mies joutuu vielä pitkän aikaa tekemään henkilökohtaisia ratkaisuja lasten mukaan ottamisesta kaveripiiriin yksin. Uskon kuitenkin että kaverit tottuvat. Aikanaan.

Työuupuneiden ryhmä

Moni ihminen tuntee tänään, että hänen jaksamisensa on uhattu. Monet meistä ovat jo uupunet liian suuresta työtaakasta tai liian nopeasta työtahdistista. Uupumisen merkit ovat joskus vaikeita huomata, väsyminen on pitkä ja hidas prosessi. Tärkeätä olisi pysyä huomaamaan merkit ajoissa ja toimii niin, että sekä työ että elämänilo säilyisi. Kysymys on yhtä paljon elämän kuin työn hallinnasta. Jokainen meistä käyttää erilaisia keinoja väsymisen torjumiseen, jotkut keinot ovat hyviä ja eteenpäin vieviä, jotkut keinot ovat jo lyhyellä aikavälillä hyvinkin haitallisia. Sukupuolten välillä on selviä eroja selviytymiskeinoissa. Ryhmässä keskustellaan siitä miten parantaa elämänhallintaa ja yleistä hyvinvointia. Toimimme yhdessä niin, että ryhmässä koetut asiat voidaan siirtää jokaisen omaan arkeen. Voit osallistua ryhmään riippumatta siitä oletko sinä työssä tai sairaslomalla, tärkeintä on aito halu tarttua elämään.

Työuupuneiden miesten ryhmät pidetään Miessakkien toimitiloissa Helsingin keskustassa 5.3.-8.5.2001. Tapaamisia on kymmenen ja osallistumisen kokonaishinta on 900 mk/hlö. Ryhmän vetää kouluttaja Clas-Åke Storå.

Lisätietoja

Clas-Åke Storå puh. 040 547 7055

Miessakit ry puh. 09-612 6620

Liity jäseneksi!

Miessakit ry:n jäsenenä saat mm. jäsentiedottemme URHOn kotiisi sekä alennuksia järjestämistämme koulutuksista ja yleisötilaisuuksista. Jäsenmaksu on 80 mk/vuosi (opiskelijat, eläkeläiset ja työttömät 40 mk/vuosi).

Leikkaa tämä sivu irti, täytä kysytyt tiedot ja laita lipuke postiin (postimaksu on maksettu puolestasi). Pian saat kotiisi uudelle jäsenelle tarkoitetun aloituspaketin sekä tilisiirtolomakkeen, jolla voit suorittaa jäsenmaksusi.

Tervetuloa mukaan toimintaan!

Haluan liittyä Miessakkien jäseneksi

Haluan lisätietoja toiminnasta

Nimi:

Osoite:

Puhelin:

Syntymävuosi:

VASTAUSLÄHETYS
Sopimus 00100/602
00003 HELSINKI

MIESSAKIT RY

Vastanottaja maksaa postimaksun

Miessakit ry:n Toimintasuunnitelma 2001

- lyhennelmä

Tavoitteet

Miessakit ry:n kuudennen toimintavuoden tärkein tavoite on järjestön hallinnon saattaminen tasolle, joka mahdollistaa jo hyviksi ja tärkeiksi havaittujen toimintamuotojen täysipainoisen kehittämisen ja toteuttamisen. Perustoiminta-ajatukseseen keskittyminen on olennaista yhdistyksen kasvamiselle ja siksi miesryhmätoiminta tulee organisoida valmiiksi vastaanottamaan mukaan haluavat miehet. Myös Lyömättömän Linjan toiminnan laajojen kehittämisvisioiden hallitseminen ja toteuttaminen vaativat taakseen vahvan järjestön ja osaavan henkilökunnan. Lisäksi on muistettava omaehtoisen varainhankinnan tärkeä rooli yhdistyksen toiminnan jatkuvuuden turvaajana.

Miesryhmätoiminta

Miessakit ry:n tavoitteena on perustaa miesryhmätoimintaa mahdollisimman monelle paikkakunnalle. Kun esimerkiksi maakunta- tai läänitasolla on riittävästi toimintaa, valitaan alueelle aluevastaava. Aluevastaavan tehtävänä on etsiä tai koota toimintaan mukaan haluaville miehille sopivat miesryhmät ja toimia yhteyshenkilönä Miessakkeihin ja muihin aluevastaaviin päin. Näin muodostuu Suomeen hiljalleen kattava miesverkosto, jonka keskinäisen kanssakäymisen ja tuen mahdollistajana Miessakit ry toimii.

Kulttuurinen vaikuttaminen

Mieskulttuurin edistämisen tarkoituksena on lisätä miesten tietoisuutta omasta mieheydestään ja kiinnostusta kasvuun itsensä ja ympäristönsä suhteen. Julkisen keskustelun herättäminen ja ylläpito sekä yhdistyksen toiminta-ajatuksen tunnettavuuden ja ymmärtämisen lisääminen ovat pääasiallisia keinoja tarkoitusten saavuttamiseen.

Jäsenistö

Yhdistystä lähinnä oleva sidosryhmä on jäsenkunta, jonka kanssa tehtävä yhteistyö luo pohjan toiminta-ajatuksen levittämiseksi ja kehittämiseksi. Vuosien varrella on toimintaan tullut mukaan laaja kirjo eri alojen osajia, joita kannustetaan mukaan kasvattamaan yhdistyksen olemassaolon perusteita. Jäsenmäärän kasvattaminen on jokavuotinen haaste, johon vastataan mm. kohdennetuilla postituksilla sekä tunnettavuuden lisäämisellä.

Lyömätön Linja

Lyömättömän Linjan toimintaperiaatteet ovat löytäneet muotonsa ja kehityssuuntansa vuonna 2000 tehdyn sinnikkään työn tuloksena. Tulevana toimintavuonna kehitetään yhteistyötä paikallisiin lähisuhdeväkivallan kanssa tekemisissä oleviin tahoihin ja julkaistaan kirjaseen muodossa mm. sosiaalialan ammattilaisia varten Lyömättömän Linjan toimintaperiaatteet ja hoitomalli.
